ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 28ης Νοεμβρίου 1989 *

Στην υπόθεση C-121/86,

— **Ανώνυμος Εταιρεία Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών ΑΕ,**

— **Μακεδονικοί Λευκόλιθοι, Μεταλλευτική, Βιομηχανική και Ναυτιλιακή Εταιρεία ΑΕ,**

— **Ελληνικοί Λευκόλιθοι, Μεταλλευτική, Βιομηχανική, Ναυτιλιακή και Εμπορική Εταιρεία ΑΕ,**

— **Magnomin Γενική Μεταλλευτική Εταιρεία ΑΕ, Μεταλλευτική Εμπορική και Μεταποιητική,**

εταιρείες ελληνικού δικαίου, άπασες με έδρα την Αθήνα, εκπροσωπούμενες από τον Παναγιώτη Μπερνίτσα, δικηγόρο Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Aloyse May, 31, Grand-rue,

προσφεύγουσες,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον Erik Stein, νομικό σύμβουλο, και τον Χρίστο Μαυράκο, μέλος της νομικής του υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο διαδικασία βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 86/59 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 1986, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φυσικού μαγνησίτη αδρανώς κευκαυμένου (φρυγμένου) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βόρειας Κορέας (ΕΕ L 70, σ. 41), καθώς και κάθε άλλης συναφούς αποφάσεως, προηγουμένης ή επομένης,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο, Sir Gordon Slynn και K. N. Κακούρη, προέδρους τμήματος, T. Koopmans, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse και M. Díez de Velasco, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro
γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση, όπως τροποποιήθηκε μετά την προφορική διαδικασία της 16ης Μαΐου 1989,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Ιουλίου 1989,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Μαΐου 1986, η Ανώνυμος Εταιρεία Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών ΑΕ και τρεις άλλες εταιρίες ελληνικού δικαίου ζητούν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση της αποφάσεως 86/59 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 1986, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φυσικού μαγνησίτη αδρανώς κεκαυμένου (φρυγμένου) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βόρειας Κορέας (ΕΕ L 70, σ. 41), καθώς και κάθε άλλης συναφούς αποφάσεως, προηγουμένης ή επομένης.

2 Τον Ιούνιο του 1982, οι προσφεύγουσες, παραγωγοί φυσικού μαγνησίτη αδρανώς κεκαυμένου, υπέβαλαν, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 3017/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί της άμυνας κατά των εισαγωγών που

αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/017, σ. 67), καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής σχετικά με τις πρακτικές ντάμπινγκ που εφαρμόζονταν στις εισαγωγές του ιδίου προϊόντος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βόρειας Κορέας.

3 Επειδή από την προκαταρκτική έρευνα διαπιστώθηκε η ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ και διαφόρων στοιχείων που αποδείκνυαν την ύπαρξη ζημίας για την αντίστοιχη κοινοτική βιομηχανία, η Επιτροπή, με τον κανονισμό 3542/82 της 22ας Δεκεμβρίου 1982 (ΕΕ L 371, σ. 5), επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ, με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 1983 για χρονική περίοδο τεσσάρων μηνών, η οποία παρατάθηκε για περίοδο δύο μηνών με τον κανονισμό 991/83 του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 1983 (ΕΕ L 110, σ. 27).

4 Στις 9 Ιουνίου 1983, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση αποβλέπουσα στη θέσπιση οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών μαγνησίτη για τις οποίες είχε γίνει η καταγγελία. Ωστόσο, το Συμβούλιο, αφού διερεύνησε επισταμένως αν τα εν λόγω προϊόντα ήσαν παρόμοια, αποφάσισε να μην εκδώσει τον κανονισμό που πρότεινε η Επιτροπή.

5 Στις 19 Απριλίου 1985, οι επιχειρήσεις που είχαν υποβάλει την καταγγελία έθεσαν υπόψη της Επιτροπής νέα στοιχεία πιθανολογούντα την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ και ζημίας προκαλούμενης από τις εισαγωγές φυσικού μαγνησίτη αδρανώς κεκαυμένου κινεζικής καταγωγής. Η Επιτροπή συνέχισε, ως εκ τούτου, τις διερευνήσεις της βάσει του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984 (ΕΕ L 201, σ. 1) (στο εξής: βασικός κανονισμός), ο οποίος αντικατέστησε τον προαναφερθέντα κανονισμό 3017/79 του Συμβουλίου. Κατά τη λήξη της έρευνάς της, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κοινοτική βιομηχανία δεν υφίστατο πλέον σημαντική ζημία. Κατά συνέπεια, υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα φυσικού μαγνησίτη αδρανώς κεκαυμένου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βόρειας Κορέας. Το Συμβούλιο υιοθέτησε την πρόταση αυτή και εξέδωσε, στις 6 Μαρτίου 1986, την προαναφερθείσα απόφαση 86/59 για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εν λόγω εισαγωγές.

6 Προς στήριξη της προσφυγής τους περί ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες επικαλούνται την έλλειψη αιτιολογίας της απόφασης 86/59 του Συμβουλίου και την παράβαση των κανόνων δικαίου που περιέχονται στο βασικό κανονισμό, καθώς και την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας. Κατά τις προσφεύγουσες εταιρείες, το βάσιμο των λόγων αυτών επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία που περιέχονται στους μη εμπιστευτικούς φακέλους της Επιτροπής.

7 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα περιστατικά της διαφοράς, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

8 Προκαταρκτικά, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλέπε ιδίως απόφαση της 14ης Ιουλίου 1988, 187/85, Fediol, Συλλογή 1988, σ. 4155, σκέψη 6), ακόμη και ενόψει της διακριτικής ευχέρειας που έχει παρασχεθεί στα κοινοτικά όργανα, το Δικαστήριο καλείται να εξακριβώσει κατά πόσον αυτά τήρησαν τις διαδικαστικές εγγυήσεις που παρέχει ο βασικός κανονισμός και κατά πόσον υπέπεσαν σε κατάδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ή παρέλειψαν να λάβουν υπόψη ουσιώδη στοιχεία ή περιέλαβαν στην αιτιολογία τους απόψεις που συνιστούν κατάχρηση εξουσίας.

9 Οι διάφοροι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται πρέπει να εξεταστούν υπό το φως των σκέψεων αυτών.

Επί του λόγου περί ελλείψεως αιτιολογίας

10 Με τον λόγο αυτόν, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ιδίως ότι η επίδικη απόφαση δεν λαμβάνει υπόψη την ύπαρξη ντάμπινγκ και ότι βασίζεται αποκλειστικά σε συγκριτικά στοιχεία τα οποία δεν αποδεικνύουν την ανυπαρξία ζημίας για την κοινοτική βιομηχανία.

11 Όσον αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε την ανυπαρξία σημαντικής ζημίας για την κοινοτική βιομηχανία, έκρινε άσκοπο να συνεχίσει την έρευνα ως προς την προβαλλόμενη πρακτική ντάμπινγκ, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το άρθρο 4,

παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού δεν απαγορεύει να εξετάζεται, αναλόγως των περιστάσεων, η ύπαρξη της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι κοινοτικές βιομηχανίες ανεξάρτητα από τις δύο άλλες προϋποθέσεις που απαιτούνται για την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ, ήτοι την οριστική διαπίστωση ότι υπάρχει ντάμπινγκ και την ανάγκη ενεργείας προς το συμφέρον της Κοινότητας. Εξάλλου, από τα άρθρα 2 και 4 του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η διαπίστωση της πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας βασίζεται σε διαφορετικούς παράγοντες οι οποίοι, επομένως, μπορούν να αναλυθούν χωριστά.

12 Όσον αφορά τη ζημία, από τις αιτιολογικές σκέψεις της επίδικης απόφασης προκύπτει ότι οι κοινοτικές αρχές βασίστηκαν σε πολλά πραγματικά στοιχεία, τα οποία έχουν κυρίως σχέση με την έλλειψη επιπτώσεως των εισαγωγών του εν λόγω προϊόντος στην αντίστοιχη κοινοτική παραγωγή και, επομένως, με την ανυπαρξία ζημίας ικανής να δικαιολογήσει την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ.

13 Οι διατυπωθείσες σχετικά διαπιστώσεις αφορούν, πράγματι, την αύξηση της κοινοτικής παραγωγής, την αύξηση χρησιμοποιήσεως της παραγωγικής ικανότητας καθενός από τους κοινοτικούς παραγωγούς, την αύξηση των πωλήσεών τους στην κοινοτική αγορά και του μεριδίου τους στην αγορά, καθώς και την άνοδο των μέσων τιμών τους πωλήσεως, την αύξηση των κερδών τους και την αύξηση του αριθμού των απασχολούμενων προσώπων.

14 Πρέπει, καταρχάς, να σημειωθεί ότι η κατ' αυτόν τον τρόπο γενομένη εκτίμηση, η οποία δεν φαίνεται αυθαίρετη ή παράλογη, είναι σύμφωνη προς τα κριτήρια που θέτει το άρθρο 4, παράγραφος 2, σχετικά με την εξέταση της ζημίας.

15 Εν συνεχεία, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, μολονότι τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού εξαρτούν την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικού δασμού από την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ του ντάμπινγκ και της ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία, η διαπίστωση ότι δεν υπάρχει ζημία αρκεί για να δικαιολογηθεί η περάτωση της διαδικασίας χωρίς επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ.

16 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο λόγος που αντλείται από την έλλειψη αιτιολογίας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου περί παραβάσεως των κανόνων δικαίου που περιλαμβάνονται στο βασικό κανονισμό

17 Με το δεύτερο αυτό λόγο, οι προσφεύγουσες επικαλούνται, πρώτον, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ), του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο η έρευνα επί των πρακτικών ντάμπινγκ καλύπτει κανονικά περίοδο ελάχιστης διάρκειας έξι μηνών πριν από την έναρξη της διαδικασίας, διάταξη η οποία έχει επίσης εφαρμογή στην έρευνα ως προς τη ζημία. Κατά τις προσφεύγουσες εταιρείες, η Επιτροπή δεν έλαβε καθόλου υπόψη τα στοιχεία του έτους 1985, τα οποία είναι καθοριστικά για την απόδειξη της εκτάσεως της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία.

18 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Πράγματι, από τον φάκελο προκύπτει ότι τόσο τα στοιχεία που αφορούν τους έξι μήνες πριν από την ανακοίνωση κινήσεως της διαδικασίας, της 29ης Ιουνίου 1982, όσο και τα στοιχεία που αφορούν την περίοδο μετά την ανακοίνωση για τη συνέχιση της διαδικασίας, της 19ης Ιουνίου 1985, ελήφθησαν υπόψη προκειμένου να εξακριβωθεί τόσο η προβαλλόμενη ζημία όσο και η ύπαρξη ντάμπινγκ. Η διαπίστωση αυτή δεν μπορεί να αναιρεθεί από το γεγονός ότι δεν κρίθηκε αναγκαίο να συνεχιστεί η έρευνα για το τελευταίο αυτό σημείο.

19 Η επίδικη απόφαση δεν μνημονεύει βέβαια ρητώς τα στοιχεία που αφορούν τους πρώτους μήνες του 1985. Πρέπει να γίνει εντούτοις δεκτό ότι μια τέτοια παράλειψη δεν συνιστά πλημμέλεια ικανή να έχει επίπτωση στο κύρος της πράξης, κατά το μέτρο που τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνονται στο έγγραφο εργασίας το οποίο γνωστοποιήθηκε στη συμβουλευτική επιτροπή αντιντάμπινγκ στις 13 Νοεμβρίου 1985 και κατά το μέτρο που η Επιτροπή ανέφερε στους έλληνες παραγωγούς τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι τα στοιχεία αυτά δεν ήταν ικανά να μεταβάλουν τη διαπίστωση ότι δεν υπήρχε σημαντική ζημία.

20 Πρέπει επίσης να υπομνηστεί ότι το άρθρο 4 του βασικού κανονισμού παρέχει στην Επιτροπή ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την περίοδο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τη διαπίστωση της ζημίας. Οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν κανένα επιχείρημα από το οποίο να μπορεί να συναχθεί ότι εν προκειμένω η Επιτροπή υπερέβη τα περιθώρια εκτιμήσεως που διέθετε. Αντίθετα, από τον φάκελο προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη περίοδο τεσσάρων ετών περίπου, σύμφωνα με την ακολουθούμενη επί του θέματος κοινοτική πρακτική.

21 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η διαδικασία διήρκεσε τεσσεράμισι έτη, πράγμα που αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και στις αρχές της ασφάλειας του δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της επιλύσεως των διαφορών εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

22 Πρέπει σχετικώς να παρατηρηθεί ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 12ης Μαΐου 1989, Continentale Produkten-Gesellschaft Erhardt-Renken GmbH & Co., σκέψη 8, (246/87, Συλλογή 1989, σ. 1151), η προθεσμία του ενός έτους που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού είναι ενδεικτική και όχι δεσμευτική. Η ερμηνεία αυτή προκύπτει τόσο από το γράμμα της διατάξεως, κατά την οποία η έρευνα πρέπει « κανονικά » να περατωθεί εντός της προθεσμίας αυτής, όσο και από τη φύση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, της οποίας η πρόοδος δεν εξαρτάται αποκλειστικά από την επιμέλεια των κοινοτικών αρχών. Πρέπει, πάντως, να διευκρινιστεί ότι από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ δεν πρέπει να παρατείνεται πέραν ενός ευλόγου χρονικού διαστήματος, το οποίο πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις περιστάσεις κάθε υποθέσεως.

23 Εν προκειμένω, φαίνεται ότι η διαδικασία διήρκεσε πολύ περισσότερο απ' ό,τι συνήθως, καθόσον είχε διάρκεια τεσσάρων περίπου ετών. Πάντως, από τον φάκελο προκύπτει ότι, λόγω ορισμένων ειδικών περιστάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στις αιτιολογικές σκέψεις της επίδικης απόφασης, όπως ιδίως το περίπλοκο της διαδικασίας και τα αντιφατικά συμπεράσματα των εμπειρογνωμόνων, οι κοινοτικές αρχές δεν ήταν σε θέση να περατώσουν τη διαδικασία εντός προθεσμίας ενός έτους.

24 Τρίτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, παρά τη νέα αίτησή τους για την εκ νέου κίνηση της διαδικασίας το 1985 έναντι μόνον της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, η Επιτροπή προτίμησε να συνεχίσει την εκκρεμή διαδικασία που αφορούσε συγχρόνως την Κίνα και τη Βόρεια Κορέα.

25 Σχετικώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, ενόψει των στοιχείων που υπάρχουν στο έγγραφο εργασίας το οποίο γνωστοποιήθηκε στη συμβουλευτική επιτροπή αντιντάμπινγκ στις 13 Νοεμβρίου 1985, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς οι εισαγωγές κινεζικής προελεύσεως είχαν υποστεί ακόμη μεγαλύτερη μείωση απ' ό,τι το σύνολο των εισαγωγών από τις δύο αυτές χώρες. Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ακόμη κι αν τα κοινοτικά όργανα είχαν προβεί σε χωριστή εξέταση των στοιχείων σχετικά με την Κίνα, το αποτέλεσμα της έρευνας δεν θα ήταν διαφορετικό.

26 Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι η καταγγελία που υποβλήθηκε από την κοινοτική βιομηχανία στις 19 Απριλίου 1985 αφορούσε μόνον τις εισαγωγές κινεζικής προελεύσεως δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι η διαδικασία, η οποία κινήθηκε το 1982 και αφορούσε συγχρόνως την Κίνα και τη Βόρεια Κορέα, δεν είχε ακόμη περατωθεί.

27 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί του λόγου περί καταχρήσεως εξουσίας

28 Με τον τρίτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η επίδικη απόφαση συνιστά κατάχρηση εξουσίας, καθόσον η Επιτροπή υπερέβη κατά πολύ τα άκρα όρια της ευχέρειάς της εκτιμήσεως και καθόσον το Συμβούλιο υπεισήλθε τον Ιούνιο του 1983 στην εξέταση της ουσίας του ζητήματος της ομοιότητας των προϊόντων, πράγμα το οποίο αντίκειται στους σκοπούς που καθόρισε ο κοινοτικός νομοθέτης.

29 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο βασικός κανονισμός παρέχει στις κοινοτικές αρχές ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, οι δε προσφεύγουσες δεν προέβαλαν κανένα πραγματικό στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή υπερέβη το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει.

30 Όσον αφορά το γεγονός ότι το Συμβούλιο εξέτασε τον Ιούνιο του 1983 το ζήτημα αν τα προϊόντα είναι παρόμοια, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, κατά το άρθρο 12 του βασικού κανονισμού, « όταν προκύπτει από την οριστική διαπίστωση των γεγονότων ότι υπάρχει ντάμπινγκ ή επιδότηση καθώς και ζημία απορρέουσα από αυτά και ότι τα συμφέροντα της Κοινότητος επιβάλλουν μία κοινοτική ενέργεια, επιβάλλεται οριστικός [δασμός] αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικός δασμός από το Συμβούλιο, το οποίο αποφαίνεται με ειδική πλειοψηφία, μετά πρόταση της Επιτροπής υποβαλλομένη κατόπιν διαβουλεύσεως ». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το Συμβούλιο είναι αρμόδιο να αποφαίνεται επί όλων των προϋποθέσεων που πρέπει να συντρέχουν για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ, χωρίς να υποχρεούται να υιοθετεί κάθε πρόταση την οποία διατυπώνει προς τούτο η Επιτροπή.

31 Επομένως, ο λόγος αυτός πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί του λόγου περί ανακριβείας των χρησιμοποιηθέντων στοιχείων

32 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την ακρίβεια των στοιχείων στα οποία βασίστηκε η επίδικη απόφαση, κατά το μέτρο που αυτά αντιφάσκουν τόσο προς τις επίσημες στατιστικές όσο και προς τις προγενέστερες αποφάσεις, προτάσεις και διαπιστώσεις της Επιτροπής. Οι προσφεύγουσες παρατηρούν, ιδίως, ότι οι μη εμπιστευτικοί φάκελοι της Επιτροπής δεν περιέχουν τα ερωτηματολόγια που αφορούν τις εισαγωγές φυσικού μαγνησίτη προελεύσεως Βόρειας Κορέας από το 1982 και εντεύθεν και τις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος κινεζικής προελεύσεως από το δεύτερο εξάμηνο του 1983.

33 " Οσον αφορά την ακρίβεια των στοιχείων που περιλαμβάνονται στην επίδικη απόφαση, πρέπει να υπογραμμιστεί καταρχάς ότι, εν προκειμένω, οι κοινοτικές αρχές δικαιούνταν να βασιστούν στα συγκεκριμένα στοιχεία τα οποία προέκυψαν από την έρευνα που διενήργησε η Επιτροπή, έστω κι αν τα στοιχεία αυτά δεν συμπίπτουν με τις κοινοτικές στατιστικές. Πράγματι, από τον φάκελο προκύπτει ότι κατά τη διάρκεια της έρευνας προέκυψε ότι ο φυσικός μαγνησίτης αδρανώς κεκαυμένος είχε υπαχθεί σε διαφορετικές κλάσεις στον κώδικα Nimexe και ότι οι επίσημες στατιστικές δεν προέβαιναν σε καμιά διάκριση για τα προϊόντα με περιεκτικότητα σε οξείδιο του μαγνησίου (MgO) μεταξύ 85 και 92 %, τα οποία ήταν τα μόνα στα οποία αφορούσε η διαδικασία αντιντάμπινγκ. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι οι λόγοι της αντιφάσεως μεταξύ των στοιχείων που χρησιμοποιήθηκαν στην αιτιολογία της επίδικης απόφασης και εκείνων που προέκυπταν από τις επίσημες στατιστικές επεξηγήθηκαν στους έλληνες παραγωγούς με ανακοίνωση της Επιτροπής της 4ης Φεβρουαρίου 1986.

34 Πρέπει εν συνεχεία να παρατηρηθεί ότι τα στοιχεία στα οποία βασίστηκαν οι προηγούμενες διαπιστώσεις και προτάσεις της Επιτροπής αποτελούσαν, στις περισσότερες περιπτώσεις, προσωρινά στοιχεία τα οποία, κατά συνέπεια, μπορούσαν να μεταβληθούν κατά τη διάρκεια της έρευνας.

35 Εξάλλου, από την οικονομία του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η ζημία πρέπει να αποδεικνύεται σε σχέση με τον χρόνο εκδόσεως μιας ενδεχόμενης πράξης με την οποία θεσπίζονται μέτρα άμυνας, πράγμα που δικαιολογεί το γεγονός ότι τα στοιχεία τα οποία περιείχοντο στην πρόταση αποφάσεως που υπέβαλε η Επιτροπή το 1983 ήσαν ενημερωμένα κατά το χρόνο υποβολής της προτάσεώς της του 1986, η οποία οδήγησε στην έκδοση της επίδικης απόφασης.

36 Όσον αφορά την αιτίαση η οποία αντλείται από το ότι ελλείπουν τα ερωτηματολόγια που αφορούν τις εισαγωγές φυσικού μαγνησίτη προελεύσεως Βόρειας Κορέας από το 1982 και εντεύθεν και τις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος κινεζικής προελεύσεως από το δεύτερο εξάμηνο του 1983 και εντεύθεν, πρέπει, πρώτον, να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή εξήγησε ότι τα ερωτηματολόγια αυτά είχαν εμπιστευτικό χαρακτήρα και γι' αυτό το λόγο δεν βρίσκονταν στους φακέλους που γνωστοποιήθηκαν στις προσφεύγουσες. Δεν αμφισβητείται πάντως ότι οι προσφεύγουσες ενημερώθηκαν επανειλημμένα από την Επιτροπή σχετικά με τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν κατά την έρευνα ως προς τη ζημία.

37 Πρέπει, εν συνεχεία, να υπομνηστεί ότι η επίδικη απόφαση βασίζεται σε σύνολο στοιχείων που αφορούν όχι μόνον τις εισαγωγές του επίδικου προϊόντος στην Κοινότητα, αλλά και την αύξηση της κοινοτικής παραγωγής, την αύξηση της χρησιμοποιήσεως της παραγωγικής ικανότητας καθενός από τους κοινοτικούς παραγωγούς, την αύξηση των πωλήσεών τους στην κοινοτική αγορά, την αύξηση του μεριδίου της αγοράς που αυτοί κατείχαν, την άνοδο των μέσων τιμών πωλήσεών τους, την αύξηση των κερδών τους και την αύξηση του αριθμού των προσώπων που απασχολούν.

38 Κατά συνέπεια, δεν αποδείχθηκε ότι οι κοινοτικές αρχές υπέπεσαν σε κατάδηλα σφάλματα εκτιμήσεως ή παρέλειψαν να λάβουν υπόψη ουσιώδη στοιχεία.

39 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο λόγος περί ανακριβείας των στοιχείων τα οποία περιέχονται στους μη εμπιστευτικούς φακέλους της Επιτροπής δεν μπορεί να γίνει δεκτός και ότι, επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

40 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Due Slynn Κακούρης Koopmans

Joliet Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias Grévisse Díez de Velasco

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Νοεμβρίου 1989.

Ο γραμματέας
J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος
O. Due